

STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE
**ADMINISTRACJI
I ZARZĄDZANIA**
WYŻSZEJ SZKOŁY HUMANITAS

MARZEC, numer 3/2018

TIRET

czyli wydawnictwo
Studenckiego Koła Naukowego
Administracji i Zarządzania

TIRET

czyli
wydawnictwo
Studenckiego
Koła
Naukowego
Administracji
i Zarządzania

w tym numerze m.in.:

- Relacja z wizyty w sądzie członków Koła
- Praca w księgowości, fakty i mity
- Typy osobowości i predyspozycje zawodowe
- Państwo prawa czy bezprawie?
(kazus z życia zawodowego)
- Idealny zespół, czyli jaki?

WYŻSZA SZKOŁA
HUMANITAS
W SOSNOWCU

MARZEC, numer 3/2018

Relacja z wizyty członków Koła na rozprawie sądowej

We wtorek 13 marca członkowie Koła Naukowego Administracji i Zarządzania mieli możliwość uczestniczenia - oczywiście w charakterze publiczności - w posiedzeniu Sądu Okręgowego w Katowicach.

Pojawiliśmy się tam na zaproszenie naszego wykładowcy Prof. Piotra Kruszyńskiego, który był jednym z obrońców oskarżonego. Rumieńców całemu wydarzeniu dodawał fakt, iż rozprawa dotyczyła głośno opisywanej wcześniej w mediach sprawy oskarżenia Marka G. - byłego funkcjonariusza Policji z Sosnowca - o zabójstwo swojej żony Anny.

Wszyscy byliśmy podekscytowani możliwością uczestniczenia w rozprawie i to jeszcze takiego kalibru, dla większości z Nas było to pierwsze spotkanie z Sądem lub wręcz z wymiarem sprawiedliwości na takim szczeblu. Dla „młodych” adeptów prawa ekscytacja mieszała się z ciekawością jak przekazana Nam wcześniej wiedza teoretyczna znajduje zastosowanie w rzeczywistości, kto się pojawi, ilu będzie sędziów, jak będą zachowywać się strony postępowania, rodziny no i sam oskarżony, co powiedzą świadkowie no i najważniejsze ... czy po rozprawie będziemy w stanie odpowiedzieć sobie na pytanie: winny czy nie?!

No i się zaczęło. Weszliśmy na salę rozpraw, gdzie czekał już cały skład sędziowski. Sędzia

prowadzący zapytał skąd taka wysoka frekwencja na rozprawie? Przewodniczący Koła, Jarosław Burda był najbliżej sędziego więc wstał i wyjaśnił „iż jesteśmy Członkami Koła Naukowego Wyższej Szkoły Humanitas w Sosnowcu i jesteśmy w charakterze publiczności ze względu na profesora Kruszyńskiego, który pełni rolę obrońcy oskarżonego, na co profesor Kruszyński wstał i oznajmił, iż potwierdza, że jesteśmy Jego studentami. Sędzia nie krył zadowolenia z tego faktu, iż jesteśmy szczerze podekscytowani możliwością uczestniczenia w rozprawie sądowej. Po chwili wprowadzono oskarżonego zakutego w kajdanki, które zostały mu na polecenie Sądu natychmiast zdjęte. Przewodniczący składu sprawdził obecność wszystkich stron oraz wezwanych osób i rozpoczął rozprawę wzywając kolejnych świadków.

Całe posiedzenie trwało do godziny 14.30 z jedną kilkunastominutową przerwą na naradę Sądu w zakresie utrzymania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Przez cały czas siedzieliśmy w pełnym skupieniu, aby nie umknął nam ani jeden szczegół (choć

MARZEC, numer 3/2018

przyznam ławki nie należały do zbyt wygodnych ☺).

Wysłuchaliśmy wszystkich zeznań świadków, pytań obrońców i oskarżycieli, oświadczenia samego oskarżonego i ... powiem Wam nie mam pojęcia czy jest winny czy nie. Nie mniej jednak zrozumieliśmy jak wielka odpowiedzialność ciąży na składzie sędziowskim, żeby w pełnym przekonaniu zdecydować o losie innego człowieka.

Widząc te kilkadziesiąt tomów akt rozłożonych na stole sędziowskim zdaliśmy sobie sprawę, ile czasu i mrówczej pracy potrzeba, aby wydać obiektywny, sprawiedliwy wyrok. Do tego nieoceniona rola Prokuratora, który stojąc na straży praworządności, przekonany o winie oskarżonego musi - z wykorzystaniem oczywiście zebranego materiału dowodowego - przekonać Sąd o winie oskarżonego człowieka. Zadanie o tyle trudne, że po drugiej stronie w obronie oskarżonego stoją jego pełnomocnicy, często – jak i w tym przypadku – najwyższej klasy adwokaci, specjaliści w swojej dziedzinie prawa, którzy z pełnym poświęceniem starają się udowodnić, że wina niekoniecznie leży po stronie ich klienta. A zobaczyliśmy tylko jeden z trybów tej wielkiej maszyny wymiaru sprawiedliwości.

Możliwość przyglądania się pracy składu sędziowskiego, ławników, obrońców oskarżonego oraz prokuratora uzmysłowiło Nam kilka rzeczy. Przede wszystkim jak wielka różnica jest pomiędzy tym co możemy oglądać na ekranach telewizorów a

rzeczywistym procesem, jak bardzo jest on sformalizowany i jak wolno miały te młyny sprawiedliwości. Choćby kwestia składanych zeznań, która każdorazowo muszą zostać zapisane do protokołu. Powoduje to konieczność ciągłego przerywania świadkowi tylko po to właśnie, aby zanotować jego słowa. Dzisiejszy dzień uświadomił Nam także jak wiele jeszcze pracy przed Nami, aby kiedykolwiek chociaż zbliżyć się do zaprezentowanego poziomu merytorycznego.

W tym miejscu należą się szczególne podziękowania dla Pana prof. Piotra Kruszyńskiego, że umożliwił nam to niewątpliwie cenne i ciekawe doświadczenie.

Dariusz Markocki

MARZEC, numer 3/2018

Praca w księgowości – fakty i mity

Księgowość to ważny dział każdej firmy. Księgowy jest odpowiedzialny za zbieranie i przechowywanie faktur oraz pozostałych dokumentów, wpisywanie ich do systemu księgowego, a następnie analizowanie danych i wyciąganie z nich informacji istotnych w procesie działalności firmy. Ponadto księgowy musi dopilnować, aby zostały spełnione wszystkie obowiązki wobec urzędu skarbowego oraz pozostałych instytucji.

Jak w każdym zawodzie, tak i w przypadku księgowego potrzebny jest konkretny zestaw cech niezbędny do jego wykonywania. Nie bez znaczenia jest tutaj umiejętność analitycznego i logicznego myślenia. Dobry pracownik powinien również lubić rutynę i schematy, ponieważ w księgowości nie ma miejsca na indywidualizm. Ważna w tym zawodzie jest także odporność na stres, bowiem główny księgowy ma do czynienia z audytorami i z kontrolami skarbowymi. Spoczywa na nim odpowiedzialność za zgodność z przepisami i prawidłowość prowadzonych ksiąg. Warto posiadać wykształcenie wyższe, najlepiej ekonomiczne lub pokrewne. Skoro praca w rachunkowości wymaga tak wielu, dla niektórych ciężkich do osiągnięcia cech, to jakie daje korzyści? Niewątpliwie zalicza się ona do elit profesji finansowych, więc wykonujące ją osoby są postrzegane dobrze w towarzystwie. Jest to praca bardzo spokojna i nieoparta na rywalizacji. Ponadto, jako główni księgowi,

biegłi rewidenci, czy dyrektorzy finansowi możemy liczyć na duże zarobki.

Uwagę zwraca też duża liczba programów komputerowych do księgowania, co znacznie ułatwia pracę. Księgowi zawsze mogą liczyć na znalezienie zajęcia w swojej profesji, niezależnie od tego, czy wolą biuro i umowę o pracę, czy też prowadzenie własnej działalności. Niestety są również gorsze strony wykonywania tego zawodu, takie jak wymóg ciągłego skupienia. Nawet najkrótsza chwila rozproszenia może skończyć się błędem i poważnymi konsekwencjami.

Źródło: <https://pl.dreamstime.com/obraz-stock-ksi%C4%99gowy-powa%C5%BCny-image39226281>

To ciężka i odpowiedzialna praca z nastawieniem na ciągłą naukę, wymagająca bycia na bieżąco z przepisami, a tych niemało. W opinii publicznej pojawiło się wiele mitów na temat księgowych. Stereotypowa księgowa to grubsza pani, z pomalowanymi na czerwono paznokciami, która jest drętwa i bez poczucia humoru. Księgowy nie dba o siebie, jest samotnikiem i jedyne co robi to liczyć? Absolutnie nie!

MARZEC, numer 3/2018

Ludzie w tym zawodzie są bardzo różnicowani względem siebie, a ich spokojność i opanowanie wynika z goniących ich terminów, a nie dlatego, że nie lubią innych ludzi.. A samotność to bzdura, księgowi są często duszą towarzystwa w swoim biurze. Sam mogę to potwierdzić ☺

Jakub Golla

Stereotypy

Duża część stereotypów związana jest z przedstawicielami określonych grup zawodowych. Urzędnicy przez wielu ludzi postrzegani są jako biurokraci i osoby liczące na uzyskanie dodatkowych korzyści materialnych w zamian za załatwienie spraw zgłaszających się do nich interesantów.

Źródło: <http://dobre-zycie.blogspot.com/2013/06/>

Wiele negatywnych opinii wiąże się także z pracą w modelingu. Modelki i modele postrzegani bywają jako osoby mało inteligentne, próżne i wyniosłe. Również policjanci nie cieszą się zbyt dużą sympatią. Wielu kojarzy wykonawców tego zawodu z ludźmi niekompetentnymi, skłonnymi do donoszenia i przyjmowania łapówek.

Stereotypy zazwyczaj są krzywdzące i niesprawiedliwe. Ocena całej grupy kulturowej czy zawodowej na podstawie zachowania wybranych osób w większości przypadków jest błędna i nieuczciwa. Ogromną rolę odgrywa tu również strach przed tym, co nieznanne i brak akceptacji dla zachodzących w społeczeństwie zmian.

Kamila Pitas

Typy osobowości zawodowych i predyspozycje

Każdy z nas charakteryzuje się innymi zdolnościami i umiejętnościami. Wrodzone talenty niezbędne w pracy są określane mianem predyspozycji zawodowych, czyli skłonności do wykonywania określonego zawodu. Jak je określić? Rozważając problem predyspozycji zawodowych należy zacząć od zadania sobie ważnego egzystencjalnego pytania: kim jestem? Określenie swej osobowości to praca na lata, ale istnieją pewne narzędzia pomagające ustalić nasze zdolności. Predyspozycje to pojemne pojęcie. Zawiera w sobie cechy określające osobowość, temperament, talenty oraz preferencje, czyli zainteresowania, pasje i wartości. Jedną z metod określania predyspozycji jest teoria Hollanda. Według tej teorii określa się sześć typów osobowości zawodowej:

Typ realistyczny: są to osoby lubiące działać i szukać nowych rozwiązań. Dobrze czują się w pracach fizycznych. Myślące praktycznie, konserwatywnie, cechujące się zdolnościami

MARZEC, numer 3/2018

manualnymi. Ich mocne strony to zdrowy rozsądek, mocny charakter, uczciwość i odważny styl życia. Odpowiednie zawody dla osób z tym typem osobowości to m.in.: elektryk, kierowca, pilot, tokarz, mechanik, optyk i inne zawody rzemieślnicze, a także praca związana z przetwórstwem surowców: rolnik czy ogrodnik.

Typ badawczy: są to osoby lubiące szukać rozwiązań dla skomplikowanych problemów. Dobrze odnajdują się w ambitnej, wymagającej pracy. Cechują się dużą indywidualnością oraz inteligencją. Zawody odpowiednie dla tego typu osobowości to m.in.: astronom, archeolog, biolog, antropolog, fizyk, historyk, matematyk, geograf, programista, politolog, statystyk, socjolog.

Źródło: <http://www.fakt.pl/pieniadze/finanse/zarobki-wedlug-zawodow-ranking-kto-zarabia-najwiecej/g6es7c8>

Typ artystyczny: ludzie o tym artystycznym typie osobowości to niezależni intelektualisci, niezwykle twórczy i otwarci na otoczenie. Unikają rutyny, wolą nietypowe sytuacje i kreatywne zachowania. Są postrzegani przez innych jako ludzie wrażliwi oraz wyjątkowi. Zawody odpowiednie dla tych osób to m. in: aktor, architekt, dekorator wnętrz, malarz,

pisarz, fotograf, muzyk, rzeźbiarz, projektant mody, tancerz czy wizażysta.

Typ społeczny: są to ludzie, którzy lubią pracować w grupie, doradzać, wyjaśniać, opiekować się innymi oraz nauczać ich. Postrzegani są jako osoby empatyczne, wyrozumiałe i cierpliwe. Typowe zawody pasujące do tego rodzaju osobowości to: lekarz, pielęgniarka, policjant, ratownik, ksiądz, trener, kelner, stewardesa czy pracownik socjalny.

Typ przedsiębiorczy: są to osoby lubiące dowodzić, są odważne, lubiące podejmować ryzyko, dbające o pomnażanie kapitału. Posiadają jednocześnie umiejętności organizacyjne, kierownicze oraz krasomówcze. Zawody odpowiednie dla tej grupy ludzi to: prawnik, adwokat, dyplomata, doradca, menedżer, agent ubezpieczeniowy, księgarz, pośrednik handlowy czy makler.

Typ konwencjonalny: osoby cechujące się tym typem charakteru lubią porządek i bezpieczeństwo. Dobrze czują się w pracy związanej z porządkowaniem danych, rozwiązywaniem problemów według ściśle określonych instrukcji. Są skuteczni i praktyczni, a typowymi zawodami są dla nich m.in.: agent ubezpieczeniowy, rzeczoznawca, archiwista, kasjer, radca prawny, notariusz, urzędnik biurowy, księgowy, recepcjonista, technik BHP.

Kamila Pitas

MARZEC, numer 3/2018

Państwo w Państwie, Państwo Prawa czy bezprawie? Zdecydujcie Państwo sami.... (kazus z życia zawodowego)

Historia, która opisuję poniżej oparta jest na faktach. Moją rozmówczynią była Pani Maria.

Pani Maria, złożyła oficjalny wniosek do PIP oraz Rzecznika Praw Ubezpieczonych dotyczący wszczęcia kontroli poprawności wypłaty zasiłków chorobowych. Wniosek dotyczył niewypłaconego zasiłku chorobowego za okres od 21.12.2017-31.12.2017 oraz od 01.01.2018-28.02.2018. Do dnia 18.12.2017 roku świadczeniobiorca pozostawał na zwolnieniu lekarskim i z tym dniem upłynął 182 dzień chorobowego. Po tej dacie odzyskano zdolność do pracy. Z dniem 19.12.2017 zakład pracy udzielił Pani Marii urlopu wypoczynkowego, który w dniu 21.12.2017 roku został przerwany chorobą na inną niepowiązaną z poprzednią, jednostkę chorobową. Dnia 09.01.2018 roku Pani Maria otrzymała część świadczenia za okres do 18.12.2017 roku i na tą chwilę to było jej ostatnie świadczenie. Za okres wskazany na wstępie wywiadu świadczenia nie otrzymała. Od tego czasu jest bez środków do życia, a nadmienię, że może liczyć tylko na siebie bo jest osobą samotną. Pracodawca wystosował zapytanie do ZUS w sprawie Pani Marii (jak oświadcza Pani Maria „dokładnej treści i terminu zapytania nie znam, ponieważ Pani kadrowa objęta to ścisłą tajemnicą

pomimo, że sprawa dotyczy przecież mojej osoby”).

Pani urzędnik w ZUS poinformowała Panią Marię, że pismo do ZUS wpłynęło 19.01.2018 roku. Dalej Pani Maria mówi: "ZUS wystosował zapytanie do lekarza u którego wcześniej chorowałam, z prośbą o odpowiedź czy uzyskałam zdolność do pracy. Lekarz otrzymał pismo 19.02.2018 a 21.02.2018 przedłożył odpowiedź w ZUS-ie.

Źródło: <http://praca.gazetaprawna.pl/artykuly/992989,zasilek-dla-bezrobotnych-2017-opiekunowie-niepelnosprawnych.html>

Czy instytucje, o których wspominam nie mają wewnętrznych procedur, przepisów, terminów, jakich powinny przestrzegać. Jesteśmy Państwem Prawa, ale w moim odczuciu zostało ono zdecydowanie złamane – użala się Pani Maria. Jest dzisiaj 13.03.2018r., a sprawa sięga terminu 21.12.2017r.

Pani Maria kontynuując rozmowę nadmienia: "Prosiłam (ustnie) zarówno pracodawcę jak i ZUS o wskazanie podstawy prawnej, która reguluje jasno, że świadczeniobiorca może pozostać bez środków do życia. Żadna z instytucji nie wskazała takiej podstawy prawnej. Moja sytuacja jest o tyle niekomfortowa, że mam

MARZEC, numer 3/2018

wysokie zobowiązania w bankach. Banki poinformowały o przekazaniu sprawy do windykacji. Zawsze byłem rzetelnym i lojalnym klientem banku a moja sytuacja w BIK-u była nieskazitelna. Teraz widnieje jako nierzetelny, niewypłacalny klient. Czy ktoś za ten stan rzeczy odpowie. Kto przywróci moją nienaganną opinię w BIK? Kto zapłaci za moje straty moralne, straciłam w oczach wielu ludzi, jak odzyskam zaufanie? Nie wspomnę już o braku środków na zaspokojenie podstawowych potrzeb zwykłej codziennej egzystencji oraz uregulowaniu comiesięcznych bieżących opłat. Wystosowałam do ZUS wniosek o udzielenie wyjaśnienia w tej sprawie.

Źródło: <http://www.mojetop5.pl/jak-polaczyc-prace-etatowa-z-dodatkowa-dzialalnoscia/>

Od czterech dni usiłuję dodzwonić się do Pani w ZUS, która prowadzi moją sprawę. Z uwagi na fakt, że moje próby kontaktu są nieskuteczne postanowiłam w wielkiej już desperacji napisać do PIP i RPU skargę w nadziei na pomoc w tej sprawie. Nasuwa mi się jeszcze jedna nieprawidłowość a mianowicie; jeżeli pracodawca wystosował zapytanie do ZUS, a ZUS do lekarza z pytaniem czy odzyskałam zdolność do

pracy?, to na jakiej podstawie pracodawca udzielił mi urlopu wypoczynkowego?, osobie w domniemaniu pracodawcy niezdolnej do pracy „osobie chorej”. Sama zadaje sobie pytanie, czy jest podstawa prawna, która reguluje, że można świadczeniobiorcę, którego przecież należne składki odprowadzane są do ZUS pozostawić bez środków do życia? Refleksje i odpowiedź na to pytanie pozostawiam Państwu.

Carla (nazwisko do wiadomości redakcji)

Wady i zalety zatrudnienia na etacie (subiektywnie)

Zalety:

- pewność comiesięcznej wypłaty
- wszystkie formalności załatwiają "Kadry"
- pracodawca organizuje i opłaca szkolenia,
-
- możliwość włączenia się w program ścieżki awansu
- imprezy integracyjne :)

Wady:

- stała kwota wynagrodzenia niezależna od tego ile się pracuje,
- stała ilość godzin-monotonia pracy
- bardzo niska elastyczność w kwestii robienia w życiu dodatkowych rzeczy (związana chociażby z czasem pracy,)
- tylko 26 dni urlopu.

Kamila Pitras

MARZEC, numer 3/2018

Idealny zespół

Z pracą w zespole na pewno zetknęła się większość z nas. Jedne zespoły działają lepiej, są bardziej efektywne, a inne nie radzą sobie z powierzonymi zadaniami, pojawiają się różnego rodzaju konflikty wewnętrzne. Efektywność zespołów to tematyka, którą zajmowało się i zajmuje nadal wielu uczonych. Jest wiele różnych teorii na ten temat. Poniżej zostanie przedstawiona jedna z nich.

Zbudowanie dobrego zespołu jest bardzo ważne, gdyż praca dobrego zespołu ma wpływ na całą pracę każdej organizacji. Może przyczynić się do jej konkurencyjności na rynku, zwiększenia efektywności i wydajności pracy, a także wpłynąć na zadowolenie pracujących w zespołach pracowników.

Źródło: <https://poradnikpracownika.pl/-role-w-zespole-jak-stworzyc-idealny-zespol>

Jak zbudować idealny zespół? Tą tematyką zajął się w swoich badaniach Meredith Belbin – znany angielski badacz procesów

¹ R. M. Belbin, *Twoja rola w zespole*, GPW, Gdańsk 2008, s. 77

zarządzania. Prowadził on przez siedem lat obserwacje różnych grup zadaniowych oraz wkład poszczególnych osób w pracę całego zespołu. Dzięki temu wskazał role jakie pracownicy przyjmują w zespole.

Wskazał dziewięć takich ról. Szanse na sukces mają tylko te zespoły, w których znajdują się reprezentanci każdej z tych ról. Nie oznacza to, że zespół musi liczyć dziewięć osób ale że każda rola ma swojego reprezentanta. Jedna osoba może pełnić kilka ról jednocześnie.

Rola to połączenie w jednym pojęciu dominujących cech charakteru i sposób zachowywania się osoby. Te dwa czynniki wyznaczają sposób budowania relacji i interakcji z innymi.

Są cztery główne wymiary, które opisują role:

- ❖ Inteligencja
- ❖ Dominacja
- ❖ Ekstrawersja / introwersja
- ❖ Równowaga/ pobudzenie

M. Belbin¹ określił dziewięć ról zespołowych, które występują w zespołach i podzielił je na:

- ❖ role ukierunkowane na zadania: Lokomotywa / Realizator / Perfekcjonista,
- ❖ role ukierunkowane na ludzi: Koordynator / Dusza Zespołu / Poszukiwacz Źródeł,
- ❖ role intelektualne: Kreator / Krytyk / Wartościujący/ Specjalista

MARZEC, numer 3/2018

Tabela 1. Role zespołowe wg R. M. Belbina

ROLA	GŁÓWNE CECHY	SŁABOŚCI
Myśliciel zw. Siewcą/ Kreator (The Plant)	Dominujący, inteligentny, kreatywny, szuka niestandardowych rozwiązań, potrafi zarazić innych swoim entuzjazmem	Ma problemy z komunikowaniem się z członkami zespołu, a także akceptacją krytyki, często nie liczy się z realiami
Łącznik/ Poszukiwacz źródeł (The Resource Investigator)	Ekstrawertyk o zdolnościach interpersonalnych, dobry negocjator i ambasador zespołu na zewnątrz	Zbyt optymistyczny, często traci zainteresowanie problemem, gdy pierwszy entuzjazm opadł
Koordinator/ Naturalny Lider (The Coordinator)	Dominujący, porządkuje cele, potrafi efektywnie wykorzystać zasoby zespołu, uważnie słuchać i motywować do pracy innych	Może być postrzegany jako manipulator
Lokomotywa (Shaper)	Człowiek akcji, strateg, ambitny z wysoką potrzebą osiągnięć, dynamiczny, lubi pracować pod presją, ma odwagę pokonywać przeszkody	Łatwo zraża innych do siebie, jest postrzegany jako osoba zbyt dominująca, bywa impulsywny i niecierpliwy
Krytyk Wartościujący/ Analityk (Monitor elewator)	Krytyczny i obiektywny, wnikliwy, o wysokiej inteligencji, potrafi ostrożnie kalkulować rozwiązania	Ma niski poziom empatii, brak emocjonalnego zaangażowania
Dusza zespołu (Teamworker)	Buduje atmosferę w zespole, wrażliwy na potrzeby innych, lojalny wobec grup	Nie potrafi podjąć decyzji w trudnych sytuacjach, podatny na wpływy innych
Realizator Implementator	Jest doskonałym wykonawcą projektów	Sztywny w poglądach, wolno reaguje na

	wymyślonych przez innych, praktyczny, operatywny, dobry organizator pracy	nowe możliwości i sytuacje, może mieć problemy z akceptowaniem zmian
Perfekcjonista/ Skrupulatny Realizator (Completer)	Nastawiony jest na konkretny efekt, skrupulatny, pilnujący terminów, dba o szczegóły, przestrzega przepisów i procedur	Niechętnie deleguje pracę innym, przejmuje się detalami
Specjalista (Specialist)	Profesjonalny, samodzielny, z inicjatywą, dużą wiedzą i umiejętnościami	Brakuje mu szerszego spojrzenia na sprawę, mało zajmuje go inni ludzie

Źródło: R. M. Belbin, Twoja rola w zespole, GWP, Gdańsk 2008, s. 38

Dzięki klasyfikacji ról w zespole wiemy, kto jest niezbędny przy budowie idealnego zespołu. Jest to bardzo ważne, gdyż dzięki temu stworzony zespół łatwiej osiągnie wyznaczone cele, będzie bardziej efektywny. Tworząc zespół należy brać pod uwagę nie tylko umiejętności i wykształcenie ale też cechy osobowości.

Przedstawiona teoria ról w zespole R. M. Belbina bardzo dobrze obrazuje różnorodność ról jakie występują w zespołach w różnego rodzaju organizacjach. Od tworzących zespoły zależy tylko czy wykorzystają ją do tworzenia idealnych zespołów.

Monika Iskierka

MARZEC, numer 3/2018

Ryzyko zawodowe

Ryzyko zawodowe, według Ministerstwa Pracy, rozumiane jest jako: "prawdopodobieństwo wystąpienia niepożądanych zdarzeń (zagrożeń) związanych z wykonywaną pracą, powodujących straty oraz ich skutków dla zdrowia lub życia pracowników w postaci chorób zawodowych i wypadków przy pracy".

Natomiast zgodnie z wytycznymi Międzynarodowej Organizacji Pracy ryzyko zawodowe to kombinacja prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia zagrażającego oraz ciężkości urazu lub pogorszenia stanu zdrowia pracowników, powodowanego tym zdarzeniem.

Wszystkie definicje ryzyka zawodowego ujmują równocześnie dwa elementy: prawdopodobieństwo wystąpienia urazu, choroby lub pogorszenia stanu psychofizycznego wskutek występującego w środowisku pracy zagrożenia (również w przypadku, gdy w definicji występuje określenie „straty”, odnosi się to do zdrowia pracownika) oraz ich następstwa.

Kamila Pitas

Kim jesteśmy?

Studenckie Koło Naukowe
Administracji i Zarządzania
działa w Wyższej Szkole Humanitas

Naszym celem jest ...

- pogłębianie wiedzy z zakresu zarządzania, prawa i administracji,
- rozwijanie umiejętności praktycznych z wykorzystaniem wiedzy zdobywanej na studiach,
- wymiana myśli i poglądów studentów.

Kontakt

Przewodniczący: Jarosław Burda
kolo.tiret@humanitas.edu.pl

<https://www.facebook.com/TiretHumanitas/>

Artykuły można wysłać na adres:
joanna.podgorska@humanitas.edu.pl

**Zapraszamy wszystkich chętnych
do przyłączenia się do Koła!**